

הרס"ר בונה

כשהוא ניצב ליד האלמנה העוזמת את עיניה שעה שארונו של בעלה מורד אל הקבר, לא יכול היה הרס"ר הקשות מיחידתו

של סרן יוחנן זוהר לעצור בעד שטף דמעותיו. במיטפת שבידו מנגב הרס"ר את עיני הדומעות כשהוא ממרר בבכי על מפקדו אשר נהרג שעה אחת לפני הולדת בנו

ביום השישי האחרון, בשעות ה-ערב, כרעה חדוה זוהר (22) ללדת ב-בית-החולים ליולדות שבעפולה. כשאהווה ציריה ללדת באותו בוקר, היא היתה מתו-חה וחרדה. היא ידעה ברמת-הגולן, לא רחוק מביתה שבנצרת עילית, מתנהלים זה היום השלישי קרבות דמים עם הסורים. היא ידעה שבעלה, סרן התותחנים יוחנן (גיזערי) זוהר, נמצא שם. אולם מזה יו-מיים היא לא קיבלה ממנו כל ידיעה. "זה ילד, בן זכר!" הודיעו לה הרופאים

תוך דקות ספורות, בטיפולם המסור של הרופאים, שב הילד לחיים, החל לנשום והיה לתינוק בריא לכל דבר. איש מהנוכחים, לא היולדת, לא בני מש-פחתה ולא הרופאים והאחיות, לא היו יכולים לדעת כי בנו של גיזערי נולד יתום. שעה לפני שיצא לאויר העולם, כש-אמו נאנקה בצרייה, נהרג אביו שפקד על יחידת תותחנים ברמת-הגולן מרסיס פגז סורי שפגע בו. יוחנן זוהר היה בן 29 במותו ולא זכה אפילו לשמוע את הבשורה כי בן נולד לו.

46 שעות אחרי הלידה ניצבה חדוה זוהר בבית-הקברות בעפולה כשהיא לבושה שח-

שעה אחת בלבד אחרי שטרן

יוחנן (גיזערי) זוהר נהרג ביום

שישי בקרב הארטילרי ברמת-

הגולן ילדה אשתו בן, מבלי

שידעה כי הוא נהרג.

סרן יוחנן זוהר ז"ל

רים, ניצבה ליד קברו הפתוח של בעלה. אפילו הקשוחים שבגברים שנוכחו בהלויה לא יכלו להתאפק ופרצו בבכי. אבל חד-וה ניצבה זקופה. בקושי זלגו הדמעות מעיניה.

היא לא התבוננה כיצד מורידים את הא-רון אל הקבר. היא לא שמעה את דברי ההספד של הרב גורן, או לפחות לא עשתה מאמץ כדי לשמוע את המתרחש סביבה. היא ניצבה שם בעיניים עצומות, כשהיא רואה מול עיניה את יוחנן שלה שהלך ואת תינוקה הנולד, הדומה לאביו. יוחנן הלך. ובאותה שעה עצמה נולד יוחנן השני.

